

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Péntek

68. szám.

Pest, június 2. 1848

Nem kell táblabíró politika.

Előfizethetni Pesten, csak a kiadónál (a Beimelféle nyomdában, aldunasor Piaristák épülete) vidéken a k. postahivataloknál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve félévre. Pesten házhozhordással 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Pesten 2-ft 30 kr. vidékre postán 3 ft 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizetnek.

Ráczkevidől egy késcsináló, sajnáljuk hogy nevét nem tudjuk, szerkeztőségünkhöz két kardot küldött be ajándokul a haza oltárára.

Ma este tíz órakor Bathányi Lajos miniszterelnök az erdélyi követekkel a királyhoz fog utazni.

A miniszterium holnap Erdély kormányzatát átveendi.

Gömörből.

Őn ellen a vármegye egy hatalmasan roszaló decretumot hozott.

Hát hiszen tessék nekik, ha módjukban van, ámbár a mennyire én tudom, az ördög sem kérdezte tőlök, tetszik-e nekik a Marczius Tizenötödike vagy sem.

Az kellene még, hogy a lapokat most meg a vármegye kezdje censurálni.

Azán a jó Gömörtől sok mindentféle kitelik. Azok az emberek, kik Dapsi Pál és Mumhard idejében a házi adót is ledorongolták, mért ne tudnának egy kis gyenge roszalást a nagy protocollumba beírni. —

Őn ír a Marczius tizenötödikébe a mi önnök tetszik, írjon Gömör is protocollumába a mi tetszik. —

Az archivumban a mojnak mindegy, akármilyen oda írva.

De tudja meg őn mit hisznek önről itt Gömörben. Azt mondják, hogy lapjainak dolgozó társai, ural magával együtt afféle fraterok, kiknek az

új rendszer behozatalával nem jutott valami hivatalocska.

Bizony nagy bajusz és még nagyobb szakáll kell arra, hogy az ember illy fiúkusan gondolkozhassék.

Lássa ön szerkeztő, hogy mond az ember maga magára ítéletet, lássa ön, a táblabíró népnek fogalma sincs olyan meggyőződésről, melly nem arra van teremtve, hogy egyik vagy másik pártnál azzal hivatalt kaphassanak.

Fogd meg az orrod: oh Gömör!

Párbeszédke.

Ő. Szerkeztő, egy szóra.

Én. Tessék.

Ő. Bocssásson, ha tán szerénytelenül curiosus vagyok. Szeretném tudni, millyen proportioban van azon erő, mellyel ön rendelkezhetik, s a mellyel az 1848-diki III. törvény által szentesített első függellen, felelős és magyar miniszterium el látva van.

Én. Ön meg lep engem.

Ő. De mégis?

Én. Na, hogy sokat ne mondjak, állhatunk egy más ellenében úgy mint egy az árvíz alatt megromlott s phosphorjából megkopott gyufácska a júliusi nap fényéhez képest.

Ő. Én is így gondoltam.

Én. De hát miért kérdezi?

Ő. Mindjárt megérti. Beszélje el nekem, hogy kezdte meg, s mennyi előkészület kellett arra, hogy őn itt Pesten egy politikai lapot adjon ki.

Én. Biz azon nem sok elbeszélni való van. —

Marczius tizenötödike után egy szép reggelen nem tudtam nyugodni. Ki mentem a budai vár hegyre sétálni a bástyák alatti utakon. Gyönyörködtem a szép és ifju városban, a mellyben ugyan semmi sincs, mi enyim lenne. Ekkor eszembe jutott, hogy fel kellene használni a sajtó szabadságot, s jó volna egy politikai lapot kiadni. Elmentem Lukács Lászlóhoz. Három perc alatt megegyeztünk. Haza mentem, délig megirtam az első számot. Estére a lap megjelent. Voila tout.

Ő. Köszönöm a felvilágosítást.

Én. És mit akar ön mind ezekből kihozni.

Ő. Parbleu! Azon csudálkozom, hogy a nagy hatalmu és mint némcllyek nevezni szeretik, magas miniszterium annyi rendelkezése alatt levő erővel a hivatalos lap iránt még ma is az előkészületek terén áll.

Pest Jun. 2.

Mint tegnap röviden érintök a katonaság az alkotmányra felelküdtetett.

A két testvér városi nemzet őrség, a radikál kör vagy 6-ik osztályt kivéve, melly a csend fenntartására Pesten maradt, már korán reggel fegyverben állott.

Az arcokon nyugtelanság jelei mutatkoztak, egyesek és csoportozatok összecsapásáról véres összeütközésekről tettek jóslatokat, mellyeknek alapja azon mindenfelől rebegetett hír volt, hogy a katonaság s jelesen a tisztikar egy része az esküt le tenni nem akarja, melly egyébiránt a Pesther Zeitungban megjelent ősmcetes proclamatió által igen valószínűvé érleltetett.

Hála azonban az égnek, e jóslatok nem teljesültek. —

Az ég tiszta volt, a nap égető hősséggel szorta le sugárait, tán maga az isten akará e jelképel tudtára adni az iltetőknek, hogy esküjököt, a hon-szerelem kioltáhatatlan hűvével tegyék.

A budai vár oldal, a bástyák falazata, s a ropant vérmező néző tömegtől volt elborítva.

Mindennek ünnepi színe, szokatlanul magasztos kinézése volt; s midőn a budapesti összes sorkatonaság nemzetőrség és önkéntes csapatok helyeiket elfoglalák: a látvány valóban felségesen tűnt elő.

Tíz óra után érkezett meg a tisztí kar, élén Mészáros huszár-ezredesti egyenruhában.

„Az austriai császárnak hűséget esküdtött generalt és alárendelt tisztjeit a Gott erhalte austriai néphymnus fogadá, mint hattyudala a Magyarországon haldokló idegen elem és rendszernek, mint remissentia azon szomorú időkre, midőn a hon és uralkodó érdeke két különböző, sőt egymással merőben szemközt álló valaminek tartatott.“

A felállított csapatok megszemlélése után tábori mise hangjai zendültek meg és imádkozzánk a hazáért. az isten e láthatatlan építőmester remek templomának, a szent természet egének művészi boltozata alatt.

Szabadság-, egyenlőség- és testvériséget kértünk e haza minden polgárának!

Ima után szorossabb négyszögű csoportozatokba vonult a sorkatonaság, és megkezdett az esketés, s midőn a hűség, a tántorithatatlan hűség esküje a hon oltárára letétezt, „a magyar miniszterelnököt és magyar ezredest alárendelt tisztjeit, s a magyar alkotmány szent és változhatatlan védelmére megesküdtött sorkatonaságot, Rákóczi lélekemelő indulója üdvözlé, jeleül annak, hogy az imént hattyudalt énekelt idegen elem és rendszer már meghalt, bizonyosággal bölcső dalul arra, hogy Magyarország a szabadság, egyenlőség és testvériség korszakába lépett.

Az ünnepek csapatonkénti elvonulás zárja be. Az éljenzéseket említünk szükségtelen.

Enyiből áll az ünnepély leírása, most egy pár észrevételt.

A magyar ezredbeliek V-ik Ferdinand magyar ország királyának s az alkotmánynak védelmére esküdtek fel, a németek I-ső Ferdinand császár és királynak; s ez eskü forma olvastatott fel az olasz katonáknak is.

Az olasz katonák nem akartak esküdni, s minden rábeszélés és declamatiók után is csak kivételekkel mondták utánna a felolvasott esküformát.

És mi szívünk legmélyéből evviva kiáltunk az olasz katonáknak, mert megmutaták, hogy ők előbb polgárai honjuknak, mint katonák, vagy is helyesebben megmutaták, hogy ők polgár katonák, kik méltok hogy nemzetőröknek neveztesenek. —

És kérjük most az illetőket — s ezt minden recriminatio minden ellenséges indulat nélkül — miért nem fordítanak azon esküformákra egy kis nagyobb gondot, miért nem lehet az előbb a hivatalos lap hasábjain közrebocsátani, hogy az iránta teendő józan megjegyzések, javaslatok és kifogások méltánylása által egy az újabb kor szellemének telyesen megfelelő, szabados rövidségű és mégis minden lényegest magában foglaló eskü forma készíthet volna, melly a tegnapi napon történt és a legfelsőbb hatalmat magát compromittáló fellépésnek elejét vette volna?

A felolvasott esküformák a régi hosszadalmas unalmas, bőbeszédű és mégis ki nem elégitő hiányos alakúak voltak, a régi katonai törvényekre hivatkoztak, s oságot emlegettek fel.

Mi nem tartjuk az eskütelést az alkotmány egyedüli biztosítékának, bár a romlatlan és túl nem mivel ember esküjére építünk is.

Mi az eskütelést fontosságát abban helyezük, hogy általa a közkatonák gondolkodásra, honpolgári kötelességei iránti eszmélésre vezetessék, mert nem vágyunk olyan katonákra, kiket csak a letett s tán nem is értett eskühözi vak engedelmesség kössön meg, hanem olyakra, kikre eskü nélkül is számíthatunk.

És milly eredményre jut a gondolkodó katóna, ha a tegnapi elmondott eskü tételeire visszaeszmél, mellyek s a régen letettek közt majd semmi különbséget nem talál, (mert azon pár — roppant szóhalmazba s phrasissók tömkelegébe burkolt — új szavak, elméjében alig fognak mogragadni.) Valóban csak az a szerencsénk, hogy katonáinkat is átjárja a tudakozódás, tanulni ohajtás szelleme, s így még is nyomára jönnek annak, hogy tulajdonképen mire esküdtek.

A hadügyminiszternek a Turszki ezredbeliekhez tartott tartalomdus rövidségű szavai valóban sokkal kimerítőbbek voltak az egész esküformánál, s bár a mester szavára esküvésnek nem vagyunk barátjai, de most még is szerettük volna.

Reményljük hogy igénytelen figyelmeztetésünk azon jó indulattal fog vétetni, mellyel azt tettük.

Mi a hadügyminiszternek mind személye mint hivatali erőssége iránt telyes bizalommal vagyunk: eddigi tapintatdus rendeletei — mellyek már illy rövid idő alatt is neki oly roppant népszerűséget és előmerést szereztek — követelik ezt tőlünk és mindenkitől, s örömmel fejezzük ki azon hogy a pénz és haderő oly két egyén kezében van, kik megmutaták, hogy akarattal szilárd-

sággal és semmi álokok miatti vissza nem tántorodás mellett bármily zavaros időkben is lehet erélyesen és sikeresen működni.

Nagy férfiak lelki ereje csak a veszélyek idején tűnik fel kellő világában. A derék kormányost a zivatar próbálja meg, a valódi status férfi politikai zavarok és financialis bonyoladalmak közt mutatja ki teremtő erejét; csak a kontár politicus tétováz, s a szép időkben kérkedő tudatlan kormányos rudja vesztogel a feketén elvonuló fellegek első látására görcsöt kapott kezeiben.

Azért hiszük, hogy derék hadügyminiszterünk e figyelmeztetést nem fogja másként tekinteni, mint oda irányzottat, hogy a vidékeken elhelyezett ezredek felesketése — mellyeknek elkészítése és felvilágosítása még sokkal nagyobb gondot kíván, mint a fővárosiaké célirányosabban s a mai idő szelleméhez mértebb esküforma szerint történjék.

Csernátoni.

Jun. 2.

Majus 30-án délutáni 4 órakor Erdély neve-zete megszűnt s Magyarország 2 millió 500 ezer lakossal többet nyert.

Az unio kimondatott.

Katona Miklós Kővárvidék követe lelkes polgártársunk hozá tegnap este 6 órakor ezen dicsőséges hirt.

Soha tisztább örömet, magasztosabb lelkesülést és minden egyéb érzeményt kizáró remény teljes derűtséget keblünk nem érzett mint e hirt hallásának pillanatában, melly a forradalmi csarnokból villany telegraphi gyorsasággal terjedt el a városban.

Mi sokat reménylünk, sokat hittünk honunk jövődjében mert nem tartozunk azok közzé, kik a fenyegető veszélyek előtt kétségbe esnek, kik a balsors legkisebb fuvallatára is arcukra omolnak, mintha már a végpusztulás sciroccoja rohanna meg őket: de az érdekek ennyi különemű harc-zai közt, az armány annyi elágazo hálózatai látására, valóban magunk is szorongni kezdünk, ha valljon akad e kezeinkbe egy Ariadné fonala, melly a fenyegető zivatarok ezen tömkelegéből biztosan vezetend ki.

És első pillantásunk, eszméink előszülöttje Erdély felé röpült!

Hova is fordulna a testvér, ha életére gyilkokat lát köszörsültetni, mint édes testvérehez? Hova is tekintene a bátya, ha utját törökkel megrakva látja mint öcscséhez? Kit szolíthatna. kit hívhatna segédül, utársul, mint édes anyjának másik szülöttét, az egyetlen rokot, kit armány és balsors szakaszta el tőle testben, de kívül együtt élt lelkileg?

És a magyarok istene ismét megmutatá, hogy hol legnagyobb a baj, ott segít, mire népének legnagyobb szüksége van, azt adja meg. — Legyen érette áldott szent neve.

Illy pillanatokban érezzük, hogy kebleinkből nem halt ki a vallásosság érzete, illy percekben ösmerjük el szükséges lételet egy hatalmas lénynek, kit emberi nyelven istennek neveznek, midőn lelkünk túlradó érzelmeinek hálaszavakban kell kitörni.

Dicső Magyarhon, édes jó hazánk! jövődöd felett világosodik a láthatár, bontakoznak a sötét fellegek, ne félj, napod virad.

A magyarnek latin példabeszéde nem leend hazugság, az extra Hungaria m valósággá váland.

A két testverhon egybe ölekezése, egy testté forradása által elleneink egyik vérmes reménye hiusult meg, s midőn az egyesült karok szablyái villogni fognak, öntudatra ébredendnek, armányos cselszövők által ellenünk felizgatott századok viharait, jó mint balsorsot velünk át élt, s most tétutakra vezetett barátaink.

Az unio létrejöttének már eszméje is megkészszerző erőnk, a tetteges egyesülés tiszszerezni fogja ezt.

És most köszönetet, forró rokoni köszönetet mondunk néktek testvéreink tul a királyhágon! Köszönetet mondunk nektek, nagy fiaí ama kis hazának, kik fáradhatlanul, elszomorodva bár néha, de csüggedetlenül harczoltatok a burcaucratia dívide et vices politikája ellen. Köszönet nektek az erdélyi ellenzék, fizetett többség által elnyomva tartott, de soha meg nem fátorított kevés számú, de számtalan érdemű országgyűlési phalanxa. — Tietek a legszeb jutalom: szent ügyetök elvégre bekövetkezett diadala!

Köszönet neked erdélyi magyar nemzet, te szilárd és le nem vetközött jellemű keleti faj, ki tiszta vért ön tesz hazánk ereibe!

Köszönet neked Hunnok dicső ivadéka, vitéz székely nemzet, ki rettenthetetlen karodat és romlatlan szivedet ajánlod előnkbe!

Köszönet neked szász nemzet, ki megértéd végre hivatásodat, melly nem egy tulnyomó többség kívánatának avas törvényeken alapuló képzeleti jogok általi hátráltatásában, ellenzésében áll, hanem a közvéleménynek, a közjólét iránti előmozdításra intézett lépései támogatásában, az azokbani megnyugvásban alapszik.

Üdv neked Erdély, isten hozott testvér!

Csernátoni.

Eperjes majushó 26.

A választók összeírása végen kiküldött fiokválasztmányok, középponti választmánnyá alakulván, ennek háromnegyed része kapván az alkalmon pecsovic lett!

Igy történt tehát, hogy ha a pecsovicnak qualificatiója sem volt, választó lett! pártfogolták őket a hivatalt vadászok.

Ezen pecsovic-féle emberek ellen, kifogást tett az intelligencia, hanem a nyers tömeg mindig győzött.

Panasz tététt a ministeriumnál is, és az elkövetett törvénytelen eljárás orvosoltatni rendeltetett de a nyers tömeg daczolt!

A város közönségének szóló ministeri rendelet, a tudva lévő Roskoványi elnökl te alatt (hová nem tartozott) tárgyalatott.

Megint a ludak győztek!!

Igy 300 diplomatikus, tisztviselő s irást-tudó polgár e tisztválasztási befolyástól visszahúzódván nem szavazott.

Hanem e törvénytelen tisztujítás orvoslását eszközlendi.

A házi ludnak szine feje, a Hlaváts s Soltész kijelelt pártfogoltjuk nevei feje papirostra irattak fel a ludak a voksok szekrényénél csak a feje szint keresték.

Ezen fejér ludszin Podhorányi polgármesternek, kétszer országgyűlési követ, Wirknertől kapta az instrukciót. 365 volt sor így mindennapra egyet szerzett.

Ezen 365 szám, nagy csuda! minden pártfogoltnál kitűnt. Reméljük azonban, hogy ez 365 napig így nem lesz!!

Hanem mindenek előtt a konkolyt elhintő papok s barátoknak szárnyait kell megmetszeni!

Hej még a kolduló barátok iskolai tanításuk ellen is lesz ám kifogásunk!!!

Sujtó unokája.

Érdekes csiklandósságnak hittük e következő nyilatkozatot a Reformból kivenni.

Mielőtt még magam meggyőződtem volna P. Horváth Lázárnak az utóbbi időkben alkalmasint nézete tökéletes tönkrementése következtében beállott szellemi képtelenségéről: elszántam magamat, ő irántai számalomból és előfizetői iránti tiszteletből, kik ismét nem kaptak volna lapot: a „Morgenröthe“ felcölös segédszerkesztését elvállalni: Azonban azt harmadnapra ismét letettem, miután Horváth Lázár keményen töltött pistolyok segélyével akarta minden áron a maga nézeteit rám erőszakolni, minő többi közt az: hogy én az unio ellen agítalak. — Egyszersmind jelentem, hogy legközelebb fontosabb foglalkozásim daczára egy röpiratot fogok kiadni adatokkal ellátva, melly a „Morgenröthe“ szerkesztői irodájának rejtelmeit fogja felfedezni, és irodalmunk e nyilvános szennyfolójának utolsó sírharangszóul szolgálend.

Pest, maj. 31. 1848. Körvélyi Gusztáv.

Kecskemétről.

Az országgyűlés határnapja s a követválasztások küszöbünkön állnak. Jó lesz megismertetni a képviselői aspiránsokat.

Egy párt nekünk is van szerencsénk bemutatni: Fejes János és Hajagos Illés ő figyelmükben. —

Az első életének korábbi részét homály fedi, hű rajzát csak a pesti kártyások adhatnák. Mióta itthon lakik, választott polgári buzgalma s saszvendéglő-féle Geschaefiben mutatta meg, mellyben a házi pénztárnak 9—10 ezer ft. tiszta hasznót eszközölt; no úgy csálára.

E tárgyban még a szájról szájra ujságolást meg nem unták, az avatottak igen sok süveg czukor és tallérről beszélték.

Különbön liberális gyerek a zsidóknak szóval s olykor puffal és bottal, mellynek olykor igen természetesen két vége is volt pártfogolásában, — s Csongrádban is, mikor mint városi küldött egyszer szavazattal birt, a Babarczy párttal szavazott. —

A másikat már több idő óta ismerjük. Főpasiója a billiárd mellett naphosszant viczelni, s kiket legtöbbször kedves szenvedelme tárgyaivá választott, mint Petike, élet halálra mennének érte. De ennél sokkal különösebb, hogy kézzel foghatólag megmutatta: miként kell tiszteletbeli hivatalért, munka nélkül, rendes fizetést huzni, s

épen ezért még népszerűsége is kapni. S ez ám még a szabadelvű! Kész minden kortársait népszerűtleníteni, s kihányatni; csak ő maga polgármester s követ lehessen. Sokan azért is pártívei, mert azt hiszik, hogy most is olly sok pénzt fog kiosztani, mint midőn év előtt a nemeseket Kosuth ellen megvásárlá. Hje! nem küldhet ám mindig Körmöczyet compaignie, s a lantosok sem egészen találták-el, hogy:

Megbukott a védegyelet:

A paraszt mind kutya lett.

s urain tudják-e, ki a magosan ihletett dalnokoknak pénzt osztogata, Hajagos szinte csak illy magunk szőrű paraszt vóna,

De Petyike mégis csak mindig azt kiáltja, hogy Hajagos Illésnek nincs párja!

Ligeti.

Cabineti perekről.

Midőn Marcius 15-ike 55-ik számában felszóltam, hogy a ministerium azon peres tárgyakat, mellyek a néhai cancellárián bevégeztek, de a vesztés fölnek legfelsőb kézjeggyel ellátott folyamodásra még a cabinetbe felkivántattak, mint megvizsgálhatlan és ítelt dologgá váltakat az első bírósághoz végrehajtás végett küldje vissza; nem hittem volna, hogy találkozék e honban ember, ki úgy gondolkoznék, hogy a néhai cancellárián bevégezt peres tárgyak még nem váltak volna ítelt dologgá, ha csak a cabinet helyett az igazságügy-ministertől megvizsgálándók volnának.

A Reform 16-dik számában mégis azt meri állítani Emei, hogy a cancellárián bevégezt, de legfelsőbb kézjegy mellett cabinetbe terjesztett peres tárgyak még legfelsőbb határozattól függenek, s így az igazságügy-ministertől megvizsgálándók lennének.

Ki fia ezen Emei? — Azt elhiszem, hogy apja fia, de hogy a Magyarhon fia volna, azon kételkedem; — mert:

Az egész magyar törvény nem ismeri magyar perekben a cabinet bíraskodását; a király mint legfelsőbb bíró és örje az igazságszolgáltatásnak, ezen jogát a cancellaria által gyakorolhatta csak törvényink szerint következő a melly peres tárgyat elintézt a király cancellariaja utján, az nem függött és nem függ többé legfelsőbb határozattól. Igazságszerető ember ezt nem tagadhatja.

Emei ügyvéd tehát vagy tudja a törvényt, vagy ha tudja, megtartani és megtartatni nem akarja, s ki a haza törvényét megtartani és megtartatni nem akarja, — a hazának nem édes fia.

Egy pesti kereskedőt elmarasztalván az alsó austriai váltótörvényesék 10,000 pftban, és megrendelvén ellene a végrehajtást, megkeresésére az 1792: 17. t. cz. rendelete szerint a cancellaria átküldő levele mellett meghagyta Pest városának a marasztaló ítélet végrehajtását. Az alperes ügyvéd Emei megsemmisítetlni kérvén a végrehajtást az 1840: XV. t. cz.-re hivatkozva, elűtetett kérésétől, mert a marasztalás alapját tevő váltó, az 1840-iki törvény előtti; ennek pedig visszaható ereje nincs. Hinc illae lacrymae.

Ezután a cabinetbe folyamodott, és már 5 évig sikerült neki az ítélet végrehajtását huzni vonni, szeretné tovább is huzni és meghiusítani.

Őn azt mondá, hogy én e perből haszonlelésből irtam volna a cikket, e mázolás őnt festéle, ki az ellenfél ügyvéde.

Törvény és igazság szerint nem lévén bíró a cabinet, annak pótlását erőtetni, mai világban már egy ligurianus, egy jezsuita is szégyenlene. — Én a törvény mellett szóltam fel. —

Tehát nem illik reám, hogy azért hordanék nagy cocárdát, azért beszélnek fenhangon, hogy pecsovics voltam volna. Én soha se voltam pecsovics, az 1840-dik országgyűlésen az ellenzéki magnások casinójába naplót irtam, barkóm akkor is, nyitva tartotta szívemet, midőn a barkós honfiak lázítókul nézettek, az ő embertől hivatalt nem kértem soha, míg őn lemetszé barkóját és egy almási emberrel törekedett enni a paradicsom almájából. P.

Tegnap nagy embertömeg seregett a budai vérmezőre, és talán senkinek nem juta eszébe mi földön áll!

Az emberi természetnek sajátsága, a multat feledni, s inkább jelenben merengeni.

Félszázadot tul ha'adt multban jelenünkhöz hasonló törekvés ébredede, visszanyerni a magyarnak europai önállóságát, azon különbséggel, hogy akkor ennek sikeresíthetése titokban szövetvén, az eltévedtek magukra nem alkalmazhatták a jogosságnak, és törvényességnek színét, és elhullottak a vérmezőn, mellyen tegnap annyi ezer kebel buzgó imával fohászzkodott az ég urához.

Jelenben pedig az országgyűlés, segitette az eseményektől, és nemzettől, szerezte meg a három száz éveken keresztül nem élvezhető magyar önállóságot, következőleg a nemzeti akaratnak szilárd nyilvánítása, az említett multnak hiányát jelenünkben kipótolván, a jogtalan mult jogos jelené alakított.

Nemzeti önállóságunk alapja az 1848-iki törvényezikk, melly ugyan kezdetnek elég, de nemzeti jövendőnk kifejtésére biztos alapul nem szolgálhat, a nemzet ezt még sem elégelheti.

Maga azon országgyűlés a további teendőkre magát incompetensnek nyilvánítván, sok teni valót hagy ott hátra a küszöben álló nemzeti gyűlésnek. —

Tömerdek szükségünk közt első figyelmünk nemzeti önállóságunkra fordítandó, e nemzetgyűlés decretálja azt egész általánosságban, ne pedig codificálja mint az említett törvényezikk: mert míg ez tisztába nem hozatik, addig a viruló magyar szabadság nem több mint volt három század alatt. —

Szabad most az egész nemzet, nem pedig egy része: de mit használ a nemzeti bszabadság, ha külviszonyaira nézve független nem lehet a nemzet.

Különállóságát nemzetünknek hadi és pénz ereje tehetné. Ezek a valódi nemzeti önállóságnak posztulatumai. Bátran kérdeni lehet, bír-e jelenben ezekkel?

Ha megindított mobilis őrseregnek toborzása szerencsével folyhat, és bevégezhető, hadi erőnknek alphája lehet, ezt kiegészítheti a jövő nemzetgyűlés az omegáig. Erre nézve magunkat vérmes reménnyel táplálhatjuk.

De hol van pénzünk? mióta a pénzügyminister elfoglaltatta a bányákat, mennyi magyar pénz veretett, nem tudhatni?!

A bécsi bank ismét közünkbe hocsátotta, azt sem tudni kinek engedelmével, új papírpénzt, és a ministerium ezt türi.

Nem lehetne jogosan kérdeni, mi hát a magyar függetlenség? ha a bécsi bank új papírpénzével eláraszthatja hazánkat!

Előbb kapható a bécsi papírpénzt, mint csak próbapéldányát láthatnók a magyar papírpénznek, pedig mi sok hazafiak sietnek annak biztos alapot nyújtani.

Ne késedelmezzék a pénzügyminister a nemzet közvárákozását kielégíteni, s ne engedje azt, hogy hazánk pénzügyénél fogva a provincialis állapotról visszajusson.

Nem ok nélküli a félelem; — míg a bécsi bank új papírpénzt bocsáthat, és közös terhet a Lajtán belől, ezzel mindig kiszivárogtathatja jó ezüstpénzünket, és ha majd elvégre is hosszas halál után elhalni kénytelen leend, biztosíthatja a pénzügyminister nemzetünket, hogy a nyakunkon maradt bécsi sok papírpénz, nominalis értékéhez képest czüst, aranypénzzel felcserélhető leend.?

Nem volna nemzet érdeke, a bécsi bankot magunk kárával kimélni, minél hamarabb tul kell adnunk a bécsi papírpénzen, mi a magyar utalványok halaszthatatlan kibocsátásával könnyen elérhető.

Ha magunknak lesz hadi erőnk, magunknak pénzünk, jogosan elmondhatjuk, hogy áll Buda s él a magyar!

A bécsi papírpénznek forgalma épen nem védelmezhető a reciprocitással: mert Magyarhon egy nagy ország, Bécs pedig egy nagy város, megfordult világ volna, ha egy ország el nem lehetne egy város nélkül, Bécs szüntelen szivta zsirunkat és mi elég balgák valánk azt engedni.

Most más leget szí a magyar, ne hagyjuk azt megmérgezni a bécsi érdektől, Bécs soha sem lehet hozzánk bvszerinti szomszédsággal, azért jobb nekünk a volt Residenz-Stadt Wien-nek füttyet hányni, mint vele cimboráskodni.

El minél előbb a bécsi bank papírpénzével, és magyar pénzt a magyarnak.

Ábrányi Alajos.

(3) Hirtelen elutazás miatt.

Hátas és kocsis lovak, fiatalok, hibátlanok és jól betanítottak jutányosan eladandók Budán, krisztina város kék golyó utcában 286. szám alatt.

(36)

Meghívás előfizetésre

A

„Kassai Képesujság“-ra.

Folyó évünk első fele végéhez közelegvén, bátrak vagyunk minden rendű polgártársainkat Képesujságunk előfizetésére s pártolására július 1-ső napjától kezdve felszólítani. Ára postán bérmentesen s borítékban 6 frt. 24 kr. pengő pénzben. Megjelenik minden szombaton 2 iven, s ha elegendő előfizetők leendnek, hetenként 3 iven, a harmadikon kirekesztőleg politikai újdonságokkal. Kassán május havában 1848.

Werfer Károly,
nyomdár és a lap szerkesztősége.

(37)

(1) Politikai Hirlap Debreczenben.

Debreczen közlekedési középpontja Bihar, Szabolcs, Kraszna, Közép-Szolnok, Szathmár, Máramaros, Ugocsa, Bereg és Unghegyeknek, a Nagy-Kunságnak, Hajdukerületnek és Kővárvidéknek; — e szerint szinte Magyarország egy ötöd részének, és pedig épen a tősgyökeres magyaroknak: ezért elhatároztuk, hogy az előszámlált hatóságok, s az ezek kebelében fekvő királyi városok számára a körükben kifejlendő vélemények, s napi események közlönyét

„Aiföldi Hirlap“

ezirű lapot indítunk meg Debreczenben folyó évi július 1-ső napján.

Megjelenik a lap hetenként kétszer (később, ha a körülmények úgy kívánják többször is) — vasárnap és csütörtökön, egy-egy terjedelmes iven.

Előfizetési ára félévre, helyben házhoz hordással 2 ft. 40 kr., — vidékre postán borítékban 3 p. ft. 30 kr. — Előfizethetni Debreczenben a kiadó Telegdi Lajos könyvkereskedésében, Nagyváradon a takarékpénztárban Baróth László könyvvezető, és Szathmáron Kovács István tanító uraknál; vidéken minden posta-hivatalnál.

Költ Debreczenben május 1-ső napján. 1848.

Szerkesztők: Telegdi László, és Szanka József.

Kiadó: Telegdi Lajos.

Gőzhajók járása

1848-ik évi május 1-jétől kezdve.

Pestről Bécsig naponkint, reggeli 6 órakor, kapcsolatban Győrrel.

„ Orsovára minden vasárnap, reggeli 5 órakor. Galacz és Konstantinápolyi kapcsolatban az oláh részben, és május 7- és 21-kén Odessával.

„ „ minden csütörtökön reggeli 5 órakor (minden 14 napokban egyesül Galacz és Konstantinápolyal a török részben)

E gőzösök megérkeznek Orsováról minden vasárnap reggeli 4 órakor, és minden csütörtökön délutáni órákban.

„ Tittelig minden kedden és pénteken reggeli 5 órakor, le- és fölfelé Eszéken át; a kedden elinduló gőzös Szegeddel kapcsolatban áll.

E gőzösök minden vasárnap és szerdán délutáni órákban Tittelből megérkeznek.

Vontatóhajók indulásai.

Pestről Bécsbe minden hétfőn és csütörtökön elindulnak; és minden szerdán és szombaton megérkeznek.

„ Orsovába minden kedden elindul, és minden szerdán megérkezik.

Szolnokból Tokajra.

E gőzös-járás folyvást folytatattatik, ha semmi akadály nem lép közbe, minden csütörtökön Szolnokból Tokajra, minden vasárnap Tokajból Szolnokra.

Pest, május 1-jén 1848.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap **minden este** előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete) és Emich Gusztáv könyvkereskedésében. — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM ÁRA 3 KR. PP.**